

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.5.2010
KOM(2010)267 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

**om anvendelsen af artikel 105 ff. i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 vedrørende
foranstaltninger til forbedring af betingelserne for
produktion og afsætning af biavlsprodukter**

SEK(2010)655

INDHOLDSFORTEGNELSE

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET om
anvendelsen af artikel 105 ff. i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 vedrørende
foranstaltninger til forbedring af betingelserne for produktion og afsætning af biavlprodukter
..... 1

1. Indledning 3

2. Anvendelsen af honningprogrammerne 3

2.1 Optælling (tabel 9) 3

2.2. Udgiftsgennemførelsen 4

2.3. Udnyttelsessats 6

2.4. Mål 6

3. Medlemsstaternes forslag 7

4. Forslag fra sektorens erhvervsdrivende 10

5. Konklusion 10

Denne rapport ledsages af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der indeholder de tabeller og figurer, der henvises til i denne rapport.

1. INDLEDNING

Ifølge artikel 184 i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)¹ skal Europa-Parlamentet og Rådet hvert tredje år forelægges en rapport om gennemførelsen af de foranstaltninger til forbedring af betingelserne for produktion og afsætning af biavlsprodukter, der er fastsat i artikel 105 ff. i samme forordning. Nærværende rapport omfatter regnskabsårene 2006-2007, 2007-2008 og 2008-2009. Disse tre regnskabsår svarer til det sidste år i den foregående treårsperiode (2005-2007) og de to første af de aktuelle treårige programmer (2008-2010).

Kommissionen vedtog i marts 2007 den tredje rapport om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 797/2004² for at evaluere de tre sidste års anvendelse af denne forordning. Da det blev konkluderet, at disse nationale programmer var blevet anvendt godt, og at der havde været en høj grad af tilfredshed hos såvel medlemsstaterne som de erhvervsdrivende, blev denne rapport ikke ledsaget af forslag til ændring af lovgivningen. Imidlertid er der efter den seneste rapport blevet indført nogle forenklinger i Kommissionens forordning (EF) nr. 917/2004³ om gennemførelsesbestemmelser.

I overensstemmelse med bestemmelserne i EU-lovgivningen har medlemsstaterne fremsendt deres nationale programmer for perioden 2008-2010.

Det er vigtigt at notere, at alle medlemsstater uden undtagelse - hvilket afspejler deres interesse for sektoren - har fremsendt et biavlsprogram, der afdækker behovene i den europæiske biavlssektor.

Situationen i sektoren

Den kommercielle kontekst for disse programmer har ikke ændret sig meget siden 2007. Det europæiske marked er fortsat meget afhængigt af import (godt 40 % af forbruget importeres), det er dog mindre, end det har været førhen. Den mest markante udvikling på verdensmarkedet er den kraftige prisstigning. Dette høje prisniveau, navnlig i Argentina (en nedgang i produktionen), der har været den største eksportør til EU-markedet, har ført til et opsving i importen i EU af kinesisk honning.

Ud over det kommercielle aspekt har sektoren stadig et problem med bidød i kolonierne.

2. ANVENDELSEN AF HONNINGPROGRAMMERNE

2.1 Optælling (tabel 9)

Medlemsstaterne har i overensstemmelse med EU-lovgivningen sammen med deres biavlsprogrammer i 2007 fremsendt en undersøgelse af biavlssektorens struktur.

Ifølge de tal, som medlemsstaterne fremsendte i 2007, er det samlede antal biavlere i EU på 595 775, hvoraf 19 025 er erhvervsbiavlere (mindst 150 bistader). Antallet af biavlere er

¹ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

² KOM(2007) 131 endelig.

³ EUT L 163 af 30.4.2004, s. 83.

steget lidt i forhold til 2004, hvilket skyldes EU's udvidelse med Bulgarien og Rumænien. Uden biavlerne i disse lande ville dette antal være faldet betydeligt.

Det samlede antal bistader er på 13 602 719, hvoraf 4 461 606 tilhører erhvervsbiavlere (3,2 % af biavlerne ejer knap 33 % af bistaderne). Antallet af bistader i EU er steget med 1 971 419 siden optællingen i 2004. Denne stigning skyldes delvis udvidelsen af EU i 2007, idet der er optalt 1 646 736 bistader i de to nye medlemsstater. Antallet af bistader er imidlertid også steget i EU-25 mellem 2004 og 2007. Ifølge biavlerne har denne stigning været nødvendig for at opveje bidødeligheden.

De medlemsstater, der har flest stader, er Spanien (17,06 %), Grækenland (10,8 %), Frankrig (10 %) og Italien (8,5 %) (figur 9a og 9b).

Med ca. 130 000 færre bistader end i 2004 er der sket et voldsomt fald i Spaniens andel af den samlede bestand i EU (17,1 % mod tidligere 21,9 %).

2.2. Udgiftsgennemførelsen

Budget pr. medlemsstat

I henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 917/2004 skal medlemsstaterne hvert tredje år inden den 15. april tilsende Kommissionen deres programmer (i 2007 gælder det anmodningerne for programmerne for 2008, 2009 og 2010).

Med udgangspunkt i medlemsstaternes indberettede overslag over udgifterne fordeles de tilgængelige midler på EU-budgettet på grundlag af bibestanden i EU, som fremgår af bilag I til forordning (EF) nr. 917/2004. Hver medlemsstats andel af bistader i forhold til det samlede antal bistader udgør dermed den procentdel af det teoretiske maksimale budget, som hver medlemsstat har krav på, inden der foretages en eventuel fordeling af de midler, der ikke er anmodet om.

Hver medlemsstats procentdel, som fremgår af figur 9b, repræsenterer landets teoretiske andel af budgettet. Det kan imidlertid i figur 9d konstateres, at den faktiske fordeling af budgettet for regnskabsåret 2008 afviger lidt fra andelen af bestanden. Det skyldes, at nogle medlemsstater ikke har anmodet om hele deres teoretiske andel. Restbeløbet er som fastsat i EU-lovgivningen blevet fordelt mellem de medlemsstater, der har anmodet om mere end deres teoretiske andel. F.eks. har Spanien modtaget en andel af budgettet på 18 % af det samlede beløb, selv om landet kun har 17,1 % af bistaderne.

For regnskabsåret 2008 har syv medlemsstaterne anmodet om mindre end deres teoretiske budget.

For året 2008 tegner tre medlemsstater (Spanien, Grækenland og Frankrig) sig for knap 40 % af det disponible budget. Det er dermed påvist, at det er medlemsstaterne med de fleste bistader, som trækker mest på programmerne.

Det bør bemærkes, at virkningen af EU's udvidelse med Bulgarien og Rumænien, der har mindsket de gamle medlemsstaters andel af den samlede bestand i EU, er blevet opvejet af en forøgelse af det årlige budget fra 23 mio. EUR til 26,3 mio. EUR. Nedgangen i budgettets størrelse for visse medlemsstater skyldes udelukkende nedgangen i antallet af bistader.

Gennemførelsen af udgifterne opdelt efter foranstaltningstype for hver medlemsstat (tabel 10)

Analysen af udgiftsgennemførelsen er baseret på de oplysninger, som medlemsstaterne hvert år fremsender i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 917/2004. Denne pligt er blevet indført siden den sidste rapport, for at Kommissionen kan analysere, hvordan medlemsstaterne reelt udnytter deres budget. Gennemførelsen kan nemlig afvige fra overslagene, og der er derfor indført en større fleksibilitet i Kommissionens forordning med hensyn til at tilpasse programmerne.

I perioden 2007-2009 er de to mest anvendte foranstaltninger fortsat bekæmpelse af varroatose og faglig bistand (figur 10a og 10b). Medens udgifterne til faglig bistand fortsat er ret stabile, idet de hvert år udgør ca. 26-27 % af det anvendte budget, kan der konstateres en stor nedgang i den del af budgettet, der anvendes til bekæmpelse af varroatose (fra 37 % i 2007 til 27 % i 2009).

Foranstaltninger vedrørende faglig bistand er blevet benyttet af det store flertal af medlemsstaterne (figur 10a og 11a), og Italien har været det land, der har haft det største budget med over 900 000 EUR pr. regnskabsår. Andre lande, der i udstrakt grad har anvendt denne foranstaltning, er Grækenland, Frankrig, Tyskland og Tjekkiet. Det kan konstateres, at de nye medlemsstater (BG og RO) overhovedet ikke har anvendt den og i stedet koncentreret sig om andre foranstaltninger.

Foranstaltninger vedrørende bekæmpelse af varroatose er også blevet anvendt af alle medlemsstater, undtagen Slovenien (figur 10a og 11b). De medlemsstater, der har anvendt denne foranstaltning mest, er Spanien, Ungarn og Polen. Portugal har efter udstrakt anvendelse i 2007 kraftigt reduceret den andel af sit budget, der er gået til denne foranstaltning. Det modsatte gælder for Slovenien, der har anvendt denne foranstaltning meget lidt i 2007 og 2008, men øget landets budgettildeling til denne foranstaltning betydeligt i 2009.

Foranstaltninger vedrørende rationalisering af stadeflytning er den tredje mest anvendte foranstaltning, der tegner sig for 18 % af udgifterne (figur 10a og 11c). Det er traditionelt de sydeuropæiske lande med en mangfoldig flora og en lang blomstringsperiode, der har anvendt denne foranstaltning mest. For Grækenlands vedkommende kan det konstateres, at landet fra 2008 og 2009 har valgt at omdirigere sin støtte til denne foranstaltning (således at den nu tegner sig for over halvdelen af det græske budget). I modsætning hertil har Spanien, Italien og Ungarn fra og med 2008 mindsket investeringerne i denne foranstaltning.

På fjerdepladsen kommer foranstaltninger vedrørende genoprettelse af bibestande. Denne foranstaltning anvendes i stigende grad, og der har været en kraftig stigning fra 2007 til 2009 (fra 10 % af udgifterne til 15 %) (figur 10a og 11e). Siden foranstaltningerne blev indført i 2005, er udgifterne hertil steget fra 6,2 % til 15 %. Dette skyldes fænomenet med bidød i hele kolonier, som har bredt sig i de senere år. Biavlernes organisationer, der samarbejder om udarbejdelsen af programmerne, er meget interesseret i disse foranstaltninger med henblik på at skaffe kompensation for disse tab af hele kolonier. Polen og Rumænien er de to medlemsstater, der har anvendt denne foranstaltning mest. For Polens vedkommende kan der imidlertid konstateres en kraftig nedgang i anvendelsen af denne foranstaltning fra og med 2009.

Foranstaltninger vedrørende analyser af honning og anvendt forskning er anvendt mindre end tidligere og udgør i 2009 kun ca. 6-7 % (figur 10a, 11d og 11f).

Frankrig har det største budget til anvendt forskning, nemlig knap 900 000 EUR i 2009, hvilket udgør over halvdelen af de samlede beløb, der i EU anvendes til denne foranstaltning.

Hvad analyserne af honning angår, så anvender Spanien de største beløb (en meget kraftig stigning fra 2007 til 2009). De øvrige medlemsstater, bortset fra Østrig, anvender kun marginale beløb.

2.3. Udnyttelsesgrad

Bemærkningerne til udnyttelsesgraden er baseret på de oplysninger, som medlemsstaterne har meddelt vedrørende budgetgennemførelsen pr. foranstaltningstype, idet disse oplysninger ligeledes er benyttet som reference til den del, der vedrører udgiftsgennemførelsen (tabel 10). Disse tal afviger undertiden fra EGFL's tal (tabel 12 a, b og c).

For regnskabsåret 2007 var den gennemsnitlige udnyttelsesgrad på 90 %. Denne høje udnyttelsesgrad skyldes, at der var tale om det tredje regnskabsår for EU-25, og at de 10 lande, der blev EU-medlemsstater i 2004, havde fået en tilstrækkelig erfaring. Flertallet af medlemsstaterne har en udnyttelsesgrad på mellem 90 % og 100 %. De medlemsstater, der har den laveste udnyttelsesgrad, er Cypern (38 %) og Luxembourg (56 %). Portugal, Slovenien og Slovakiet har alle en forholdsvis lav udnyttelsesgrad (mellem 69 % og 76 %).

For regnskabsåret 2008 faldt udnyttelsesgraden kraftigt, nemlig fra 90 % til 80 %. Imidlertid skyldes dette fald klart Bulgariens og Rumæniens underudnyttelse, da det var første år, de deltog. Som det var tilfældet i 2005 for de 10 nye medlemsstater har den manglende erfaring givet sig udtryk i en lav udnyttelse (kun 34 % i Bulgarien og 17 % i Rumænien). Portugal har ligeledes en meget lav udnyttelsesgrad (36 %). Som de foregående år har de største modtagere i høj grad udnyttet deres budget, bortset fra Frankrig, som kun har udnyttet 74 %. Det er derimod lykkedes for Cypern og Luxembourg, der havde en lav udnyttelsesgrad i 2007, at vende tendensen og anvende deres budget optimalt.

For regnskabsåret 2009 er der sket en tilfredsstillende forbedring af budgetudnyttelsen (88 %). Bulgarien og Rumænien har forbedret deres udnyttelsesgrad betydeligt, selv om Rumæniens udnyttelsesgrad (54 %) fortsat er væsentligt under EU-gennemsnittet. Blandt de store modtagere af midler fra EU-budgettet er Frankrigs resultat blevet klart forbedret i forhold til 2008. Til gengæld har Polen efter to år med en meget høj udnyttelsesgrad kun været i stand til at anvende 74 % af sit budget. Portugal har trods en forbedring stadig en lav udnyttelsesgrad (58 %), og Luxembourg har igen en lav udnyttelsesgrad (60 %).

2.4. Mål

Alle foranstaltninger, som medlemsstaterne foreslår, kan komme i betragtning, så længe de udelukkende søger at opfylde en af de støtteberettigede foranstaltningers mål.

Specifikke mål for de støtteberettigede foranstaltninger

Siden den seneste rapport er der ikke sket ændringer i de støtteberettigede foranstaltningers mål.

Formålet med **faglig bistand** er at effektivisere produktionen og afsætningen ved hjælp af bedre metoder. Uddannelseskurser og andre uddannelsesforanstaltninger for biavlere og ledere af sammenslutninger eller kooperativer tager navnlig sigte på områder som avl og

sygdomsforebyggelse, indsamling, emballering, oplagring og transport af honning og markedsføring.

Støtten til **bekæmpelse af varroatose** har til formål at nedbringe udgifterne til behandling af stader eller at dække en del af disse udgifter. Denne parasitsygdom medfører for tiden et stærkt fald i EU-biavlernes produktionsudbytte, og hvis der ikke behandles, dør hele kolonien til sidst. Varroatose kan ikke udryddes fuldstændig, og behandling af stader med autoriserede produkter (som ikke efterlader rester i honningen) er den eneste måde til at undgå følgevirkningerne af denne sygdom. Det blev skønnet nødvendigt med finansiel støtte for at forhindre brug af uautoriserede kemiske midler eller ineffektive behandlingsalternativer.

Støtten til **rationalisering af stedeflytning** har til formål at forvaltning stedeflytning inden for EU og at udnytte de tilgængelige områder med høj koncentration af biavlere i blomstringssæsonen. Forvaltning af stedeflytning kan bl.a. omfatte, at der føres dagbog over stedeflytningerne, at der investeres i udstyr, og at der foretages opgørelser af honningydelsen.

Støtteforanstaltninger til **analyse af honning** skal forbedre afsætningen af honning. Når der finansieres analyser af honnings fysisk-kemiske kendetegn ud fra dens botaniske oprindelse, kan biavleren få et præcist kendskab til honninghøstens kvalitet og således en højere pris for sit produkt på markedet.

Foranstaltningen til **genoprettelse af bibestande** åbner takket være finansiering af aktiviteter, der fremmer avlen af dronninger eller erhvervelse af bikolonier, mulighed for at kompensere for tab af bier og deraf følgende produktionstab.

I overensstemmelse med forordningen kan man ved at lade særlige **forskningsprojekter** vedrørende forbedring af honningskvalitet indgå i honningprogrammerne og ved at formidle resultaterne heraf bidrage til at øge producenternes indkomst i bestemte regioner.

3. FORSLAG FRA MEDLEMSSTATERNE

Medlemsstaterne er overordnet set tilfredse med den måde, hvorpå programmerne forvaltes, og der slås ikke til lyd for at ændre forordning (EF) nr. 1234/2007. Meget ofte anmoder medlemsstaterne om at få sikkerhed for, at programmerne bliver permanente.

Siden den seneste rapport har Kommissionen ændret gennemførelsesbestemmelserne for at forenkle programmernes gennemførelse ved at gøre bestemmelserne mere fleksible, bl.a. således at medlemsstaterne kan tilpasse programmerne i løbet af regnskabsåret. Kommissionen har ophævet reglen om den grænse på 20 %, over hvilken det er nødvendigt, at forvaltningskomitéen afgiver en udtalelse, for at midler, der oprindeligt var blevet afsat til én foranstaltning, kan anvendes til andre foranstaltninger. Herefter vil medlemsstaterne frit kunne omfordele midlerne til andre foranstaltninger, som oprindeligt er fastsat i de nationale programmer, uden at skulle følge en særlig procedure. Hvis der er tale om nye foranstaltninger, der ikke oprindeligt er blevet meddelt Kommissionen, skal denne fortsat tage stilling hertil. Til gengæld har Kommissionen indført, at medlemsstaterne efter hvert regnskabsår skal fremsende en meddelelse til Kommissionen, således at denne kan se helt præcist, hvilken foranstaltningstype midlerne er anvendt til. Dette gør det muligt bedre at analysere programmerne. Medlemsstaterne har vist sig at være meget tilfredse med denne forenkling og større fleksibilitet.

Imidlertid har medlemsstaterne fremsat nogle anmodninger til Kommissionen med henblik på denne rapport. Nedenstående anmodninger blev allerede fremsat i forbindelse med den seneste rapport:

- Nogle medlemsstater anmoder om, at støtteforanstaltningerne vedrørende analyser af honnings fysisk-kemiske kendetegn udvides til at omfatte andre biavlprodukter.

Kommissionens svar er det samme som det, den gav i 2004: I betragtning af de budgetmæssige begrænsninger forekommer dette ikke at være en prioritet, bl.a. i lyset af de afsatte mængder. Produkter med høj merværdi har lettere ved at bære omkostningerne ved disse analyser end honning. Der er ingen god grund til at ændre forordningen i den henseende.

- Andre binygdomme end varroatose bør kunne bekæmpes. Det bør være klart, at formålet med denne ordning ikke er at indføre en sundhedspolitik for sektoren. Det er netop for at undgå enhver sammenblanding med veterinærpolitikken, at sygdommene i forbindelse med varroatose blev udelukket fra biavlsprogrammerne ved ændringen i 2004.

- Det statistiske instrument bør forbedres. For at kunne nyde godt af en medfinansiering af deres programmer skal medlemsstaterne allerede nu forelægge en strukturel undersøgelse af sektoren. En årlig revision af tallene fra medlemsstaterne er en administrativt tung opgave, hvilket ikke er ønskeligt. Kommissionens tjenestegrene forelægger jævnligt i de forskellige komitéer de erhvervsdrivende de import- og eksportstatistikker, de råder over.

- Der bør være mulighed for at gennemføre projekter i europæisk sammenhæng mellem flere medlemsstater. Kommissionen anerkender, at sådanne projekter kan have interesse, og præciserer, at de i øvrigt kan godkendes, idet intet forhindrer flere medlemsstater i at samarbejde om et projekt. Hver deltagende medlemsstat bør bidrage hertil med sit tildelte budget. En omfordeling af beløb, der ikke er anmodet om, til disse specifikke projekter ville virke modsat de fleste medlemsstaters og Kommissionens ønske om en administrativ forenkling.

Der er fremsat følgende nye forslag:

- Reparation eller renovering af demonstrationsbistader bør kunne finansieres: Dette er allerede nu muligt som led i den faglige bistand eller foranstaltningerne vedrørende genoprettelse af bibestande.
- Visse foranstaltninger bør vedrøre nye produkter (markedsføring, forarbejdning osv.): Dette er allerede nu muligt som led i den faglige bistand. Der er intet til hinder for at støtte en producentsammenslutning, der ønsker at markedsføre nye produkter eller nye emballager. Ud over forbedring af produktionen tager programmerne i lige så høj grad sigte på at forbedre afsætningen.
- Der bør være mulighed for, at beløb, som nogle medlemsstater ikke anvender, vil kunne blive brugt af andre medlemsstater, eller at betalingsfristerne forlænges: Det forhold, at budgettet er etårigt, vanskeliggør gennemførelsen af dette forslag, da udnyttelsesgraden først kendes efterfølgende.

- Biavlerne bør informeres bedre om resultaterne af anvendt forskning: Kommissionen er enig i denne målsætning, men det er vanskeligt at gøre den juridisk bindende. Det bør erindres, at biavlernes organisationer deltager i udarbejdelsen af programmerne i hver enkelt medlemsstat, og at de derfor har mulighed for at anmode om disse oplysninger og eventuelt dele dem med deres europæiske organisationer.
- Nogle medlemsstater har ligeledes kritiseret, at det er vanskeligt at udarbejde programmerne uden på forhånd at vide, hvor stort et budget, de kommer til at råde over. Kommissionen har forståelse for dette argument og vil undersøge, om problemet kan løses. Da budgettet fordeles i forhold til antallet af bistader i de enkelte medlemsstater, og optællingen meddeles samtidig med programmerne, er det ikke muligt for nærværende at underrette medlemsstaterne om, hvilke budgetmidler de kommer til at råde over. For at undgå dette, bør meddelelsen af medlemsstaternes strukturelle undersøgelse eventuelt tidsforskydes i forhold til udkastet til det nationale program.
- En medlemsstat kritiserer ligeledes, at de foranstaltninger, der kan medfinansieres, skal være gennemført inden den 31. august i det løbende regnskabsår, og at det derfor er vanskeligt at finansiere en foranstaltning i september. Dette skyldes, at betalingerne vedrørende foranstaltningerne skal have fundet sted inden udgangen af det løbende regnskabsår.
- Nogle medlemsstater anfægter, at en foranstaltning ikke kan komme i betragtning til betalinger både i henhold til disse programmer og en anden EU-støtteordning, uden at forbuddet mod dobbeltbetaling overtrædes, men vurderer, at to programmer kan komplettere hinanden. Kommissionen kan kun fortsat være meget forsigtig for at undgå enhver dobbeltfinansiering, og den påtænker derfor ikke at afskaffe denne begrænsning.
- Andre medlemsstater ønsker en mere præcis beskrivelse af den investeringsstøtte, der kan godkendes. Dette ville være i strid med den fleksibilitet og forenkling, der er gennemført de seneste år. Det er ikke muligt at opstille en udtømmende liste over støtteberettigede foranstaltninger. Kommissionen har altid af princip vist sig fleksibel, såfremt det kan påvises, at det pågældende udstyr udelukkende har skullet opfylde målsætningerne for de forskellige foranstaltninger, der er berettiget til samfinansiering.

Endelig anmoder nogle medlemsstater om, at Kommissionen foretager visse ændringer af forordningen om gennemførelsesbestemmelser, navnlig ved at medtage definitioner af andre biavlsprodukter. Nu hvor disse produkter er udtømmende opregnet i fusionsmarkedsordningen, vil Kommissions tjenestegrenene overveje denne anmodning.

Der er ligeledes blevet anmodet om, at Kommissionens aktiviteter (og ikke nødvendigvis kun GD AGRI's) til fordel for denne sektor bliver bedre formidlet. Kommissionen arbejder for tiden herpå, navnlig siden Europa-Parlamentets beslutning fra november 2008. For bedre at koordinere de forskellige generaldirektoraters bestræbelser og for at opnå en bedre forståelse af bidødsfænomenet er der blevet oprettet en gruppe på tværs af tjenestegrenene. Denne arbejdsgruppe skal navnlig beskæftige sig med at offentliggøre resultaterne af Kommissionens arbejde på dette område, som der ofte ikke er meget kendskab til.

Endelig er der af og til blevet nævnt andre, mere specifikke foranstaltninger; disse berettiger imidlertid ikke til at ændre forordningerne. Enhver specifik foranstaltnings berettigelse vil blive undersøgt i forbindelse med analysen af programmerne, inden de godkendes.

4. FORSLAG FRA SEKTORENS ERHVERVSDRIVENDE

Bemærkningerne fra sektoren kan sammenfattes på følgende måde:

Kun producenterne og navnlig COPA-COGECA har fremsendt nogle bemærkninger til Kommissionens tjenestegrene. De fremhæver i første række programmernes betydning og deres positive indvirkning på erhvervet, og de ønsker sikkerhed for, at disse programmer gøres permanente.

Ud over disse generelle bemærkninger foreslås der visse forbedringer, hvoraf hovedparten i øvrigt er blevet af fremsendt af medlemsstaterne:

- Samarbejdet mellem medlemsstaterne og biavlernes organisationer i forbindelse med programmernes udarbejdelse bør forbedres. De beklager navnlig, at det manglende samarbejde i visse tilfælde betyder, at budgettet ikke altid anvendes mest hensigtsmæssigt. Kommission anerkender, at erhvervsorganisationerne bør spille en væsentlig rolle i forbindelse med programmernes udarbejdelse og minder om, at medlemsstaterne endog har pligt til at respektere denne dialog, der skal målrette de støtteberettigede foranstaltninger så godt som muligt.
- Foranstaltningerne vedrørende faglig bistand bør ikke benyttes til at fremme forskning.
- Der bør indføres en delforanstaltning under den faglige bistand med henblik på finansiering af oprettelsen af en europæisk platform for biavl for at fremme synergi. Kommissionen tilskynder til udveksling af erfaringer mellem biavlere i de forskellige medlemsstater, men den mener ikke, at en sådan platform er nødvendig. Det vil være i modstrid med selve princippet om medfinansiering og forenkling. Medlemsstaternes forskellige foranstaltninger vedrørende faglig bistand vil dog kunne omfatte foranstaltninger til fremme af samarbejdet inden for EU.
- En bedre formidling af forskningsresultaterne (se medlemsstaternes bemærkninger).
- En definition af andre biavlsprodukter (se medlemsstaternes bemærkninger).
- En forhøjelse af budgettet og af den andel, EU finansierer.
- Endelig anmodes der om en ændring af bilag II til gennemførelsesforordningen, således at der medtages oplysninger om bidødeligheden.

5. KONKLUSION

Som det allerede var tilfældet i 2007 giver ordningen med nationale programmer med henblik på at forbedre produktionen og afsætningen i Den Europæiske Union gode resultater i biavlssektoren ud fra såvel medlemsstaternes som biavlernes synsvinkel.

De prioriterede foranstaltninger, som er fastlagt i forordning (EF) nr. 797/2004, er ganske vist budgetmæssigt begrænsede, men de har udvist en reel kvalitativ værdi for biavlssektoren.

Den forenkling af foranstaltningerne, som Kommissionen indførte i 2007, har gjort det muligt for medlemsstaterne nemt at tilpasse de programmer, der er ved at blive gennemført, således at de på passende vis kan medvirke til at løse de vanskeligheder, der ikke var taget højde for ved programmernes fremlæggelse, eller som var undervurderet.

På grundlag af de elementer, der er fremlagt i nærværende rapport, og for at undgå en ny ændring af forordningen, som ville kræve en tilpasningsperiode for medlemsstaterne med risiko for en ringere udnyttelse i den første tid, finder Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt at ændre Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007. Til gengæld vil Kommissionen, når tiden er inde, vurdere, om det er muligt at give et positivt svar på medlemsstaternes og de erhvervsdrivendes anmodninger med hensyn til gennemførelsesbestemmelserne.